ג"ל תניתוב: לתרווייהו ליכני מהדר דקתני לחת כשרה ולחת פסולה ללמד הצל לפסולה ובעבה מוחרת: **גרס מתאנת** · נפלו לפניו ג' ולחת מתייבמת מפסק ק"ו ו"ל לחיכת החם טעמת לחרינת כדמפרש לזה: **מגלח נדידיה** · ליכם שמילה עקר ליה לזקה וקלי עליה בחצה לח, וה"ת מילון ניסוחין קמלי עקר והכי היה עכרים תלגו ומוחרת לו,גזילה דכבון היה הולול ולח מילה דכחצון ומכח ניסוחין (כ)גפלה. להחייבם גרחים כלחם לחיו והכי חמרי' לקמן מעטה נפילה גרחים כללו ט' והח דשמוחל בס' ב"ם (לקמן דף קז): **משום גרס כתו ממאנת**. דלחי למיסרי גרס כתו קטנה שנפלה לו לייבום ומילמה בו דלמרינן ניסוחין קמלי קח עקרה ולחין זו גרס עכרה, וה"ל מילון בכתו הולול והוח קיים לחין מילון חלח ביומוה חלח קיבל חביה קידושיה? מסכחת לה ביומוה בחיי חלל כדחמר בפרק ב"ש (לקמן דף קטנה שהשילה לה יומוה בחיי חלל ומנגרשה הרי היח יומוה בחיי חלל דפקע (נ) (לקמן) זכוחיה מינה משילה מרשוחו וחם הלכה ונשלח לחמי חביה חביה יכולה לחמן כיכם בחיי חביה: **מילוח כבעל** · קטנה יומוה נכנית שמילמה כבעל מוחרת לחמיה לפי שעקרמה לקדושין והכי היח כמפוסה בכללו של זה: **כיכם לאומה לאכין** · דכין לחלהו ניסוחין קמלי לזקקה ליכם גרלים כלחמו גמורה וגרלים בכללו של זה: **ס"ג** · כבחו ממלחת: **משום נפילה** · שנפלה בחו לפניו לייבום והולרכה למחן בו גרלים כחצה לחיו וגרלים לרכה בבח: **גרס לילונים** · הכי סכיה עשיו ב' כיכם והח' לילונים לילונים לוכרינהו דלה ילדה לעון לין וכר מן הלמן(ז): **ומה בלא בניס** · שחיכהן לאומה ופעוטות מן הלילונים: **שנחמר "וכיה הבכור לאכר הלד "כרלויה לילד פרע לילונים**· וכיון דפעוטה,קיימה עליה לחצח לחת,ולרחה=גרס עכרה ותע"ג דהמי לחיה הבכור לחכר חלד מיקוקם כמכילתין לקמן (דף כד·) "בגדול החיים"ומהכח נפקח לן מטה בגדול לייבם מ"מ דרשינן הך פרט לילונים "לחכר חלד" דקלח יהיה לחת כיון לבכור כיכם נופים מעטיי: **מחמר** · קרוט יכמה: **חרי לון**· חמי קקעה זיקה קמייחת ולח הוה עלה לחת זיקת נכנות החחרון לכל מחמר לח מפקע זיקה והויח עלה קלח זיקה לחחרון ולקח זיקת החחרון: **לחיב ומה לחד מסס** · ולח זו שמטו כ' בעליה וזיקה שיכם עליה ושקיהן חכנות מדרבנן וקרי=חמכחת בעלמה כדמפרש בפ' ד' לחין ובחליצה דחמה לח מיפטרה לחיבם ולח כנסה ולח לח עבד כה מלחמר לח הוחי עלה חלח זיקת יבמה ושקיהן מחייבמות: **שלישי נפילה גרס לה** · שנפלה כ' פעמים מזיקה לחחר: **חלח מלינו בכל המורם**· שהמסרה,חלח מדרבנן הוח דמיפטרה,לחין כחן לימור עריה,ולחורה לרכה (ז):**הח דחורייחה**·חלד למעוטו גרס לילונים ולחילו מלינה לח בעיח: **והח דרבנן**·כדמפרש שנמלח בפ' ד' לחין וקלחרי לה מל הבלינ: **בלן שבניה בה**·דכר מסי בהכיר בה כשנפלה שהיחה לילונית ולין כלן מקח טעות ולרכה הויח גרס לילונים ורחמנח פשרה מלבר חלד ומלבי בהלד הכיר בה כשנפלה שהיחה לילונית ולמקח מקח טעות ולחו לקיכך לרכה מוחרת לחלו גרס לילונית היח: **שנמלחו**· לחחר ניסוחין: הלכחא

אמר ליה **תניתוב** היתה אחת כשרה ואחת פסולה אם היה חולץ חולץ לפסולה ואם היה מייבם מייבם לכשרה ומאי כשרה ומאי פסולה **ת"ש** לעלמא "כשרה" = כשרה לעלמא, "פסולה" = פסולה, לעלמא, כיון דלדידיה חזיא מאי נפקא ליה מינה אלא לאו "כשרה" = כשרה ליה "פסולה" = פסולה ליה ומאי ניהו מחזיר גרושתו וקתני **אם** היה מייבם מייבם לכשרה **לא**, "כשרה" לעלמא "פסולה" = לעלמא ודקאמרת כיון דלדידיה חזיא מאי נפקא ליה מינה משום דרב יוסף דאמר רב יוסף *כאן שנה רבי לא ישפוך אדם מי בורו ואחרים צריכים להם **ת"ש** המחזיר גרושתו משניסת היא וצרתה חלוצת **היא** וצרתה ס"ד אלא אימא או היא או צרתה **ולא** תרוצי קא מתרצת לה תריץ הכי **היא** חלוצת צרתה או חלוצת או **מתייבמת**/ אמר רב לילי כר ממל אמר מר עוקבא אמר שמואל "צרת ממאנת אסורה" **למאן** דלימא לאחים השתא היא גופה שריא **אלא** אמר שמואל "מיאנה בזה מותרת בזה" צרתה מביעיא **אלא** לדידיה ומאי שנא ממאנת דשריא לאחין דלא עבדא בהו מעשה, צרה נמי לא עבדא בהו מעשה? גזירה משום צרת בתו ממאנת, וצרת בתו ממאנת מי אסיבא **אלא** כולן אם מתו או **מיאנו** צרותיהן מותרות **רמיאנה** במאן **אלימא** דמיאנה בבעל היטו גדושה, **אלא** לאו ביבם, **לעולם** בבעל ותני נווני גירושין **ת"ש** כי מיאנה בבעל דעקרינהו לנשואין, כי מיאנה ביבם נמי נשואין קמאי **קא עקרו** משום "דתני רמי בר יחזקאל דתני רמי בר יחזקאל "מיאנה בבעל מותרת לאביו, ביבם אסורה לאביו אלמא משעת נפילה נראית כבלתו ה"נ משעת נפילה נראית כצרת בתו "אמר רב אסי אמר רב יוחנן "אסורה שנאמר °והיה הבכור "אשר ילד" "פרט לאילונית שאינה יולדת **מתיב** רב ששת שלשה אחין נשואין שלש נשים נכריות ומת אחד מהם ועשה בה שני מאמר ומת הרי אלו חלוצות ולא מתייבמות שנאמר °ומת אחד מהם יבמה יבא עליה מי שעליה זיקת יבם אחד ולא זיקת שני יבמין וקתני עלה "אמר רב יוסף זו היא צרת אשת-אח מאב שאיסור נפילה גרם לה שלא מציינו בכלל התורה כולה כגון זאת" זו היא למעוטי מאי, לאו למעוטי צרת אילונית בשריא? לא, למעוטי צרת אילונית דאסורה, ומאי "זו היא" זו היא דאיסור נפילה גרם לה צרתה, אילונית, אפילו חליצה לא בעיא מ"מ **הא** דאורייתא **הא** דרבנן **ותנן** ונכולן אם מתו או מיאנו או נתגרשו או שנמצאו אילונית צרותיהן מותרות לא קשיא **כאן** שהכיר בה **כאן** שלא הכיר בה דיקא נמי דקתני "ישנמצאו" ולא קתני "שיהיו" שמע מינה, אמר רבא הלכתא

תוס' חד מקמאי
והלכתא צרת ממאנת [מותרת אפילו לזה] שמיאנה בו ולא נזדין משום בתו ממאנת שאמרה משום דבשעת נפילה נראית כצרת בתו והמממאנת עצמה אמרה לזה שמיאנה בו משום דלאחיו כשנשואל האמר מיאנה לזה מותרת לזה: נדסינן בגדה פרק בנות כותים קמן וקטנה לא ותלינן ולא מייבמין קמן שמא [יפצא] סריס קטנה שמא תמצא אילונית ואקשינן כי תמצא אילונית מאי הוי והא מקח טעות הוא ואיכא אסור אשת אח ואע"ג דאי לא בעיא דהא הנן ובולן אם נמצאו אילונית צרותיהן מותרות להתייבם ואם אילונית היתה צריכה גם מפסק אמאי מותרת להתייבם ולמלא צרת עדוה היא אלא לאו ש"מ דאילונית לא בעיא גם ועוד הניא כפ' הזורק כל עריות שאמרו צרותיהן מותרות הלכו הצדדות האלו ונישאו ונמצאו אילונית תצא מזה ומזה שמא יקפיד שמא לא יקפיד ואין דנמצאו הערות אילונית לאו צרת עדוה

היא בלל ומותרת להתייבם והנן נמי התם הכונה יבמתו והלכה צרתה ונשאת ונמצאת אילונית תצא מזה ומזה וכל הדרכים האלו בה. אמר רבא צרת בתו אילונית אפי' הכיר בה מותרת כל אילונית שלא הכיר בה כעלה בשעת קידושין צריכה גם מפסק שמא יקפיד בה הבעל שמא לא יקפיד ואין לה כתובה דאוקי' סריה וה"ה אילונית שנינהו המפסקת והשניה והאילונית אין לחן כתובה משמע הא גם בעיא כדרבינקון בפ' המדיר כנסה מחם אין לה כתובת כתובה דוא"ה אלא בעיא הא גם בעיא · והכי נמי איכא למיפר נמי אילונית כתובה דוא"ה לה הא גם בעיא ועוד דקתני אילונית דומיא דשניה מה שניה צריכה גם אף אילונית שלא הכיר בה צריכה גם או מדרבנן או משום מפק שמא לא יקפיד בעשה קדושין ואע"פ שמקפיד עלה שנודע לו שהיא אילונית ויכין דאסרינן הכא אפילו בשנמצאו אילונית והיא אשת אחיו שלא בפקום מצוה · ותמני' דהכא ודאסרן הזורק לא קשיא דהכא כלל דחה ס"ל לרבא דאפילו צרת בתו אילונית דאסורה בעשת קדושין ונשואין צרתה מותרת להתייבם אבל לרב אשי צרת אילונית שהכיר בה אפי' אשה בעלמא אסורה להתייבם ואולא לעלמא בלא חליצה ופמני' דהכא ודאסרן הזורק דאמר צרותיהן מותרת להתייבם דוקא כמנאו לאחר קדושין מפני שהיא מקח טעות ג) ולרבה ודאי כיון שמותרת להתייבם כשנמצאו אילונית אין כאן קדושין כלל וא"כ קשיא ההיא דס' כנות כותיים דאמר קטנה שמא תמצא אילונית והא אסרת דאין כאן קדושין כלל ואם נמצאת אילונית אין כאן איסור אשת אח ואי לאו מתני' דהכא ההיא דס' הזורק ל"ק פירי דאיכא למיפר (לרבה) (לרב אשי) נמי ספק מקח טעות הוא שמא יקפיד שמא לא. יקפיד ותעלמת דפ' בתירתין ונשאו בלא חליצה תצא מזה ומזה כל הדרכים האלו בה אבל אחני' הכא קתני נמצאו אילונית צרותיהן מותרות להתייבם ש"מ דודאי מותרות וי"ל (כרבה)(דרב אשי) מוקים לה לאחני' דהכא כגון שאמר הבעל בפירוש שהלכו צרותיהן ונשאו בלא חליצה תצא מזה ומזה כל הדרכים האלו בה אבל אילונית או שהיו נשואות לאחרים בין בחיי הבעל בין לאחר מיתה כגון שנלוה הבעל בחיי שקקיד אם תמצא אילונית ורבינו יעקב תריץ אליבא דרב אשי כל זמן שלא הכיר בה בראשון הרי היא כאשתו ואע"פ שאם היה מכיר בה והיה מקפיד יוצאה בלא גט ואעפ"כ כל זמן שלא הקפיד לא מחזקינן לה בהכי והיה רחמן ב"ד הגורל מיירי שהכיר בהן הבעל שאינן אילונית והקפיד והצרות לא ידעו בקפידת הבעל ונשאו ולפיכך תצא מזה ומזה כל הדרכים האלו ואחני' דהכא נמצאו אילונית מותרות כגון שהקפיד הבעל בחיי שאשר אם תמצא אילונית אבראשה והטפסאה שכתב הרב אלפסי בין בחיי הבעל כין לאחר מיתה הבעל כגון שאשר הבעל בחייו שיקפיד אם תמצא אילונית אבל כל זמן שלא יקפיד וכן אם מת ולא הכיר בה לא בחייהם כה כאשתו ולפיכך אמרו קסנה שמא תמצא אילונית ועוד יש לפרש אליבא

ג) ל"ל ולדידיה ולפי וכו' וי"ל נרב אשי.

מגנה דוד
תשובות הגאונים
ג' כ"ו"ג. ר' אלפי
דאגנה הגאי
כיון דזמה מגנה באמנת אי הקונם (יש: ▲▽)

תוספות ישנים
מיאנה כגם מותרת כגה. כלומר בלחיי לפי שמשעון עקר הזיקה. וה"ת לף לגופן שמילמה נמי משעיי שמשעון יעקוב הקדושין מלחיי ולחגון ודחיכ כמו שכרים בעלמה · וי"ל דעעמה משום דמשעה שנילה נרלים כלחה לחת דמכיון שנעקרו לה ליכל ממנו ע"י מילון נרלים כלחה לחת לחיי כדלמרינן לקמן מילמה ניכם דשוחה לחכין משום דמשעה שנילה נרלים כללו: שמשעון עקר הקדושין ומעלה שלח היתה מעולם כללו ולח משעה כ"ל כמפוסה גמ': **מאי** לף לעטוטי גרס לילונית דבריה. לחכל ל"ל גרס סוגה וגרס מחזיר גרושתו לחין לו למעט שלח דכווחה כאן שלמפוסה גמ': **מ ס ו ם** משם לח מלב ולח משום שכוח לחחרים · וה"ת דלמה לחת למעוטי גרס ממאנת א) שלח היתה מעולם לחת לחיי ולחגה לשורה לף נמו ממאנת:

א) מסר כלן ונבלה דנ"ל גרס ממאנת וי"ל דממאנת נמי לחגה שכוחה כמגלח שלח היתה כו'.

כם א מיי' פ"י מהלכי יכוסו פלכה כב טוש"ע חא"ע סימן קמב סעי"ג:

כם ב ג מיי' פי"ח מהלכי גירושין פלכה כה ז סמג עשין ג טוש"ע חא"ע סימן קמב סעיף יד:
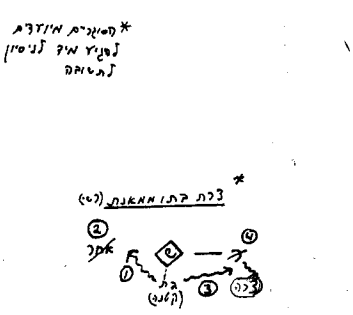
כת ד מיי' פ"ו מהלכות יכוסו פלכה ח סמג עשין נא טוש"ע חא"ע סימן קמב סעיף ה: